

چهارشنبه 27 اردیبهشت 1396 - 06:19

ظریف: مذاکره برای رفع تحریم‌های غیرهسته‌ای امکان‌پذیر است

وزیر امور خارجه درباره مذاکره برای رفع تحریم‌های غیرهسته‌ای گفت: این احتمال وجود دارد که در شرایط مناسب، مذاکراتی صورت بگیرد ولی ما باید ببینیم طرف مقابل، برجام را اجرا می‌کند یا نه.

وزیر امور خارجه درباره مذاکره برای رفع تحریم‌های غیرهسته‌ای گفت: این احتمال وجود دارد که در شرایط مناسب، مذاکراتی صورت بگیرد ولی ما باید ببینیم طرف مقابل، برجام را اجرا می‌کند یا نه. محمد جواد ظریف در گفتگو با ایرنا، بیانات رهبر انقلاب را در این زمینه یادآور شد و گفت: ایشان فرمودند: «برجام آزمونی برای طرف مقابل است؛ اگر طرف‌های مقابل در این آزمون نشان بدهند تمایل دارند به راه حل برسند این آمادگی را داریم وارد حوزه‌های دیگر بشویم.»

او افزود: کمابیش اجماعی در دنیا درباره ضرورت اجرای برجام وجود دارد.

رئیس دستگاه دیپلماسی از نقش

«حسن روحانی» در مذاکرات هسته‌ای گفت و اینکه هیچ‌کس به اندازه او بحث هسته‌ای را با جزئیات دنبال نکرده است.

اشراف روحانی به جزئیات؛ پشتوانه مذاکره‌کنندگان بود ولی آنچه از نظر او؛ مهمتر از «اشراف» است؛ «شهامت» روحانی است. شاید هیچ‌کس در کشور به اندازه جناب آقای دکتر روحانی بحث هسته‌ای و سیاست خارجی را از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی؛ این‌طور با جزئیات دنبال و پیگیری نکرده است؛ در حوزه سیاست خارجی، در حوزه همسایگان و مسائل امنیت ملی ایشان نقش بی‌بدیلی داشته‌اند و اطلاعات بی‌نظیری هم دارند. لذا این پشتوانه جدی برای تیم مذاکره‌کننده بود که با فردی کار می‌کردیم که اگر نگویم بیش از خودما، به اندازه ما به ابعاد مختلف بحث هسته‌ای اشراف داشت و این خیلی کمک ما بود.

وی ادامه داد: تصمیم‌گیری به شهامت نیاز دارد، تصمیم‌نگرفتن هیچ شهامتی نمی‌خواهد چون شما از کیسه مردم خرج می‌کنید. شما هزینه‌ای را پرداخت نمی‌کنید. مردم هستند که فشارها را تحمل می‌کنند و مردم هستند توهین‌ها، تحقیرها و بی‌حرمتی را تحمل می‌کنند؛ نمی‌توانند داروی مورد نیازشان را بخرند. برای درمان بیمارانشان با مشکل مواجه می‌شوند. این هزینه‌ها را مردم می‌پردازند. بله گروهی می‌توانند شعار بدهند و می‌توانند ادعای مقاومت بکنند، اما در واقع مردم هستند که هم مقاومت می‌کنند و هم بهای شعارهای برخی را می‌پردازند. وارد شدن به حوزه تصمیم‌گیری و مذاکره شجاعت و شهامتی می‌خواهد که این شجاعت و شهامت را جناب آقای دکتر روحانی به خوبی نشان دادند. شجاعت و شهامتی که با هدایت مقام معظم رهبری با بحث نرمش قهرمانانه شروع شد و توسط رئیس جمهوری با جدیت و ایثارگری و با شهامت بی‌نظیری ادامه پیدا کرد، شهامتی که مبتنی بر آگاهی، واقع‌بینی و جدی‌نگری به شرایط و تحولات بین‌المللی بود، شهامتی که مبتنی بر عشق به کشور، عشق به مردم و عشق به منافع ملی بود. البته شهامت به این معناست که هیچ‌گاه از حقوق مردم و از منافع مردم تحت هیچ شرایطی نباید کوتاه آمد و نباید اجازه داد این حقوق مورد خدشه قرار بگیرد.

او از نامهربانی‌ها و ناملایمات و عبارات نامناسب برخی در داخل نسبت به مذاکره‌کنندگان ایرانی هم گلایه کرد و گفت که مخالفان برجام در آمریکا تلاش می‌کنند فضای ملتهب ایجاد کنند و هدف از طرح تشدید تحریم‌ها هم «فقط سر و صدا» است.

البته وزیر خارجه از این‌که «بعضی دوستان به خاطر دعوای داخلی» همان کاری را می‌کنند که امریکایی می‌خواهند، ابراز ناخرسندی کرد و گفت: چون توکل ما به خداست و پشتگرمی ما به مردم بود، هیچ قدرتی را در برابر خودمان قدرت نابرابر نمی‌بینیم. اما به هر حال از نظر ظاهری شش قدرت برتر دنیا در برابر ما بودند و ما در برابر اینها باید از منافع کشور دفاع می‌کردیم.

این‌گونه نبود که نگاه و حواسمان فقط به طرف مقابل باشد، بلکه باید متناسفانه مرتب نگران ضربه‌ها و بعضی وقت‌ها بیشتر از همه، ضربه‌هایی می‌بودیم که از پشت از طرف برخی دوستان به ما وارد

می‌شد! که این، بسیار کار ما را دشوار کرده بود. ولی به لطف خدا و با حمایت رهبری که در بزنگاه‌ها می‌لطف می‌کردند؛ زمانی که برخی دوستان از عبارات بسیار نامناسبی درباره تیم مذاکره کننده استفاده می‌کردند و متأسفانه بعضی‌ها هنوز هم هر وقت فرصت دستشان بیاید از این حرف‌ها می‌زنند؛ ایشان با عبارات بسیار کریمانه از تیم مذاکره کننده حمایت کردند.

ظریف افزود: اگر نبود حمایت‌های ایشان و پشتیبانی ریاست محترم جمهوری و اگر نبود حمایت‌های مردم، مردمی که می‌خواهیم یک بار دیگر با حضورشان در انتخابات این قدرت را به دیپلماسی کشور بدهند، حتما نمی‌توانستیم این مذاکرات را به نتیجه برسانیم.

وی در مورد دیدگاه منتقدین دولت مبنی بر این که برجام نتیجه کم آوردن تیم ایران در مذاکره بوده است ادامه داد: برجام نتیجه یک معادله سیاسی است که اگر بخواهم مواردی که طرف مقابل از موضعش پایین آمده را بشمارم حتما بسیار زیاد خواهد بود. ما چند تا موضوع محوری داشتیم، ضمن این که باید توجه هم بکنیم جمهوری اسلامی در شرایطی وارد مذاکره شد که اینها توانسته بودند قطعنامه‌های متعددی تحت فصل هفت منشور ملل متحد تصویب کنند؛ .

در ابتدای مذاکرات می‌گفتند ایران نباید غنی سازی داشته باشد. بعد که غنی سازی را پذیرفتند، می‌گفتند باید در حد چند صد سانتریفیوژ باشد. بعد که تعداد بالاتر را پذیرفتند می‌گفتند، غنی سازی فقط باید با سانتریفیوژ IR1 باشد. بعد که ما تأکید کردیم روی تحقیق و توسعه گفتند تحقیق و توسعه فقط می‌تواند روی IR1 باشد. بعد توانستیم تحقیق و توسعه را در IR8 انجام دهیم. خط قرمز آنها این بود که اسم آب سنگین نبرند حتی در بیانیه ژنو حاضر نشدند بگویند راکتور آب سنگین اراک و چون حاضر نبودیم هیچ چیز جز آب سنگین بگوییم آنها هم حاضر نبودند اسم آب سنگین را بیاورند. ما به اسم IR40 آوردیم که بالاخره معلوم بود درباره چه صحبت می‌کنیم. به این تفاهم رسیدیم و این نشان می‌دهد در همه این موارد حتی در کلمات چقدر دعوا شده است. آنها خیلی چیزهای دیگر را حاضر نبودند. آنها می‌خواستند بحث موشکی را وارد کنند و نظارت بر توان موشکی ایران داشته باشند؛ ما اجازه ندادیم.

اگر امروز می‌بینید درباره آن بحث و ادعا می‌کنند؛ تلاش کردند همه اینها را در طول مذاکرات وارد کنند ولی نتوانستند. از طرف دیگر ما هم دلمان می‌خواست همه تحریم‌ها یکجا برداشته شود. طرف مقابل می‌گفت خیلی از این تحریم‌ها هسته ای نیست و اگر می‌خواهید راجع به تحریم‌های غیرهسته ای وارد شوید و درباره آن صحبت کنید، راجع به بحث‌های غیرهسته ای هم باید وارد شویم و آنها این آمادگی را داشتند.

وی افزود: دستورالعمل ما و خطوطی که برای ما ترسیم شده بود این بود که فقط در حوزه هسته ای مذاکره کنیم که به نظر من خیلی هم درست بود. اعتقاد دارم اگر می‌خواستیم موضوعات دیگر را هم وارد این کار کنیم، هیچ وقت به نتیجه نمی‌رسیدیم، چون اختلافات ما با طرف مقابل اختلافات قابل توجهی بود. این که هیچ کس در یک مذاکره به صد درصد خواسته‌هایش نمی‌رسد یک واقعیت است؛ حتی وقتی شما با یک طرف و نه ۷ طرف و مذاکره می‌کنید اگر آن طرف از نظر قدرت مادی هم سطح یا پایین تر از شما باشد هم حتما شما به همه خواست‌هایتان نمی‌رسید و گرنه اسمش را مذاکره نمی‌گذاشتند؛ به آن می‌گفتند تحمیل. دوستانی که ایراد می‌گیرند تفاوت بین سخنرانی و مذاکره را متوجه نیستند.

یعنی آنچه دوستان انجام دادند سخنرانی بود. دوستان می‌گویند به نتیجه رسیدیم اما آمریکایی‌ها مانع شدند، پس یعنی به نتیجه نرسیدید و شرایط طوری بود که با یک مخالفت آمریکا عملاً نتیجه ای حاصل نشد. نتیجه واقعی آن چه بود؟ این بود که بعد از هر مذاکره، تحریم‌ها علیه ایران تشدید شد؛ یعنی ما به اسم مذاکره سخنرانی کردیم. بهای آن را چه کسی پرداخت؟ مردم ایران پرداختند.